

ו הגה מטהו שלשלמה - היה כפה הבוד של המלך שהשלום בלו שלו. ששים גברים סביר לה - אלו שישים גדולים משמשים עלונים קדושים, שהם משמשים לכפה הבוד של המלך העליון. מගברי ישראל - שהם ממנים תחת שליט גדול קדוש, מיכאל האפוטרופוס של ישראל. משום שהם פחת ידו, כלם גדולים שרים אפוטרופוסים של ישראל.

זהו שבותם מגברי ישראל. אמר לו רבי דוסתאי: ראי אתה יותר ממי ללכת לראות את סבר פני הימים. הכלו. כשהגינו אליו וראה אותו, אמר לשפטו: לך ואמר להם, שכפה של שלשה עמודים מה הוא בלי אחד?

שמע רבי דוסתאי, הסתכל בנספו על הדבר ואמר לשפטו: לך ואמור למר, שלא לחנום אמר דוד (תהלים קח) אבן מסתו הבוגרים היה להרראש פנה, זה דוד המלך שהוא הרבה.

הלך שמשו ואמר לו הדבר הזה. אמר לו: מאמר יפה אמרת, אלא לך ואמור לו, אייפה בחלו בדור

שאמר אבן מסתו הבוגרים? אמר לו לרבי חי: שמעת בדבר הזה איישו הרגם? אמר לו: שלשה ענינים שמעתי, אחד הוא דרש. אמר לו: לא לרשות באתי לך, שמעתה יש ובנו שמעתי, אבל עקר הדבר, אם

אמר, עקר הדבר הם שני ענינים שמעתי, אחד הוא שאמר אבא, ביום שנבנה בית המקדש, עשה הקדוש ברוך הוא חסך רב לדוד טמלה.

שאחר שהזמנן לו אותו המטא, אף על גב שטחל לו הקדוש

דמלל ליה קודשא ברייך

שלשלמה, היה כורסייא יקרה דמלכא דשלמא قولא דיליה. שישים גברים סביר לה, אלין שתין רבריה משמשין עילאין קדיישין, דאיןון משמשין גבי כורסא יקרה דמלכא עילאה. מגבורי ישראל, דאנון ממן תחות שולטנא רבריה קדיישא, מיכאל אפוטרופסא דישראל. בגין דאיןון תחות ידיה, בלהו רבריבין אפוטרופין דישראל, הדא הוא דכתיב מגבורי ישראל.

אמר ליה ר' דוסתאי, יאות אנט יתר מבני למייל למחמי סבר אפי יומין. אזלו, פד מטו לגביה וחמא לוין, אמר לשמשיה זיל ויאימא לוין, דכורסייא דתלת קיימא מאוי היא

בלא חד.

שמע רבי דוסתאי, אסתכל בנסיבות מיילתא, ואמר לשמשא זיל ויאימא ליה למר, דלאו למגנא אמר דוד, (תהלים קח כב) אבן מסתו הבוגרים היה להרראש פנה, דא דוד מלכא דאייה רבייעאה.

ازול שמשיה ואמר ליה hei מיילתא. אמר ליה מימר שפיר קאמרת, אלא זיל ויאימא ליה, אין געלו ביה בדור, דאמר אבן מסתו הבוגרים.

אמר ליה לר' חי, שמעת בהאי מיילתא פתגם, אמר ליה תלת ענייני שמעית, חד הוא דריש, אמר ליה לאו לדריש קא אתיינא הכא. דעובדא דישוי ובנו שמענא, אבל עיקרא דמלתא אי שמעת, אימא.

אמר, עיקרא דמלתא איןון פרי ענייני דשמעית, חד הוא דאמר אבא, ביום דאתبني בי מקדשא עבד קודשא בריך הוא טיבו סגי לדוד מלכא.

רבther דאוזטן ליה ההוא חובה, ואף על גב